

Katastrální území	SUCHDOL	
Připojeno ke Praze	1968	
Městská část	Suchdol	
Správní obvod	Praha 6	
Obvod hl. m. Prahy	Praha 6	
Údaje o linkách k datu 31.12.2024		
Textový popis k roku 2001	Počet obyvatel 2021: 6270	
Poslední úprava obsahu: 13.1.2025 17:29	Rozloha: 431,3 ha	

Linky MD SUCHDOL		
linka	*	†
<i>t-090</i>	<i>01.06.1850</i>	<i>30.09.1992</i>
a-107 (R)	05.03.1932	04.05.1940
a-107 (R)	04.06.1945	
a-147	03.10.1966	
a-902 (307)	15.05.1972	07.10.2017
a-160	22.09.1980	30.09.1984
<i>a-255/IV (8/Šk)</i>	<i>22.09.1980</i>	<i>30.09.1984</i>
a-160	08.12.1986	08.09.1989
<i>a-255/IV (408)</i>	<i>08.12.1986</i>	<i>08.09.1989</i>
<i>ž-S4 (090)</i>	<i>01.10.1992</i>	
a-160	19.07.1994	02.05.1995
<i>a-255/IV (408)</i>	<i>01.09.1994</i>	<i>02.05.1995</i>
a-355	12.11.1994	
a-359	04.09.1995	
a-356	04.12.1995	15.03.1996
a-350	01.06.1997	
a-160	17.03.1998	31.08.1999
a-340	23.05.1998	
<i>a-255/IV (408)</i>	<i>30.03.1999</i>	<i>31.08.1999</i>
<i>ž-S49 (ML)</i>	<i>19.04.2004</i>	
a-954 (604)	01.05.2005	
a-160	31.01.2006	09.07.2007
<i>a-255/IV (555)</i>	<i>31.01.2006</i>	<i>02.09.2007</i>
a-160	02.03.2014	
a-909	08.10.2017	
a-409	01.09.2021	

noční
objíždka
Šk
objíždka
Šk
objíždka
Šk
příměstská
příměstská
příměstská
příměstská
objíždka
příměstská
Šk
noční, příměstská
objíždka
Šk
noční
příměstská

SUCHDOL

Nejsevernější obcí, která byla připojena ku Praze na levém břehu Vltavy je Suchdol. Jméno vsi, ještě ve tvaru Suchi dól, se objevuje poprvé na listině z roku 1221, která však bývá považována za falzum. V té době ves patřila svatojiřskému klášteru benediktinek na Pražském hradě. Název prozrazuje, že šlo o suché místo, suché údolí (a nic na tom nemění ani skutečnost, že poměrně nedaleko teče Únětický potok). Po řadu staletí se ale objevoval tvar Sukdol, který sváděl k mylnému výkladu, že se jedná o místo vzniklé kácením lesa s vysokými pařezy (tzv. suky). Teprve v roce 1924 se definitivně ustálil dnešní tvar Suchdol. Jak dosvědčují archeologické nálezy, lidé v těchto místech postavili své sídliště už někdy mezi roky 2500–1800 př. n. l., tedy v pozdní době kamenné. V dávném středověku tudy vedla i Via Magna, cesta spojující Levý Hradec s Pražským hradem. V průběhu staletí se v Suchdole vystřídalo velké množství majitelů, z nichž někteří zdejší tvrz vlastnili jen dva roky. Zřejmě nejznámějším byl Václav Budovec z Budova, který zdejší panství získal v roce 1490. Žádný z panských rodů si zřejmě Suchdol neoblíbil, a tak se do dějin obce zapsala opět především církev. V roce 1679 ji získali na více než dvě století španělští benediktini z kláštera Na Slovanech. Podmínky se pochopitelně poněkud změnily po vytvoření moderních obcí podle zákona ze 17. března 1849, přesto zůstali benediktini i nadále majiteli zdejšího velkostatku, a to až do roku 1932.

Kromě vlastního Suchdola, jehož historická část se nachází v severní části zdejší zástavby, k obci patřily i některé samoty. Především šlo o trojici mlýnů na Únětickém potoce – Trojanův, Tůmův a Spálený, z nichž první je doložen už ve 13. století. Známým se stala také skupinka domů s hostincem zvaná Chumberk (či Chumperk), která své pojmenování získala zkomolením jména pruského generála Humberta, jehož oddíly zde byly na čas ubytovány po bitvě u Sadové v roce 1866. Na počátku 20. století stálo v Suchdole 72 domů s 626 obyvateli.

K velkému stavebnímu rozvoji obce došlo mezi světovými válkami. V roce 1921 se začala stavět čtvrť poblíž dnešní Kamýcké ulice, které se nejdříve pro nesyrové obyvatel říkalo Na rafandě. Dne 27. července 1927 získala oficiální pojmenování Budovec podle již zmíněného rodu Budovců z Budova, který kdysi Suchdol na čas vlastnil a z něhož pocházel i jeden z vůdců stavovského odboje v letech 1619–1620. První budoveckou budovou se stal tzv. akcíz – úřad potravní daně na dnešní křižovatce Kamýcké a Suchdolské. Budovec ale nebyl jediným stavenišťem. Na zdejší zástavbu v roce 1929 přímo navázaly domky Nového (či Horního) Sedlce, které ale leží už v katastrálním území Sedlec, jež bylo součástí Prahy už od roku 1922. Západně od jádra Suchdola se začala stavět část zvaná Nový Suchdol a ve druhé polovině 30. let 20. století přibýly domky v části zvané Výhledy, jižně od Chumberku. K urbanistickému rozvoji obce významně přispěla výstavba areálu Vysoké školy zemědělské (dnešní Zemědělské univerzity) v letech 1960–1965, díky které byla ke katastrálnímu území Suchdol připojeno 28 ha z Lysolají.

Od 1. ledna 1968 se stal Suchdol součástí Prahy, ale zůstal mu vlastní místní národní výbor. Někdy v tomto období, nejspíše těsně před rokem 1968, byla z blíže neznámých důvodů k Suchdolu připojena také malá část území Roztok (32 ha), díky které suchdolské katastrální území dosáhlo břehu Vltavy. Dne 6. března 1990 rozhodla rada ONV Prahy 6, že bude k územnímu obvodu suchdolského MNV připojeno katastrální území Sedlec, dosud spravované z ONV Praha 6. V listopadu 1990 vznikla z katastrálních území Suchdol a Sedlec městská část Praha-Suchdol. Dnes v ní žije téměř 5000 obyvatel.

Z uměleckých památek v Suchdole vzpomeňme zámek, který v barokním slohu postavili v první polovině 18. století benediktýni. V roce 1822 zámek i s dvorem vyhořel a teprve v roce 1838 byl přestavěn. V roce 1911 k zámku přibýla věžička. Na místě bývalého morového hřbitova byla v roce 1704 postavena zvonice, přebudovaná v roce 1765 na kapli sv. Václava. Kaple byla později několikrát upravena, naposledy v roce 1907. V roce 1807 u ní vznikl malý hřbitov, na kterém byli pochováni především benediktýnští mniši. V Suchdole najdeme také pomník malíře Mikoláše Alše, který zde pobýval v letech 1877–1879.

Na severozápadním okraji suchdolského katastru se nachází známé výletní místo Kozí hřbety, obnažený buližníkový hřeben.

Suchdolští museli za svými úředními potřebami cestovat poměrně daleko. Faru měli (od roku 1132) v sousedních Úněticích, okresní úřad byl na Smíchově a pošta byla od roku 1859 v Roztokách. Uvádí se, že před tím byla nějaký čas pošta při hostinci na zdejší silnici. Teprve v roce 1942 byla opět zřízena samostatná pošta i přímo v Suchdole. V době připojení ke Praze byl ale Suchdol jedinou obcí, kde byly pošty dvě (pošta Suchdol 2, později Praha 621 existovala v letech 1963-1983). Také do školy musely zdejší děti docházet do Únětic a vlastní školní budovy, v té době velmi moderní, se dočkaly až v roce 1931.

Suchdol byl vždy zemědělskou obcí a na jeho území nebyly žádné významnější průmyslové podniky. Pokud obyvatelé nepracovali v zemědělství, docházeli za prací do okolních obcí, například do Sedlce, kde byla velká cihelna.

Dopravní spojení s okolím zajišťovala prakticky jen okresní silnice z Prahy do Černého Vola (dnes II/241). Jednalo se o původní erární (státní) silnici ze samého počátku 19. století do Velvar a Teplic, která se dostala do kolize se stavbou drážďanské železniční trati a byla proto v roce 1848 exkamerována (v tomto smyslu odstátněna) a nahrazena novým spojením přes Jenerálku. Cestování poněkud zlepšila jedna z nejstarších pražských železničních tratí, zajišťující spojení Prahy s Drážďany, uvedená do provozu ve vltavském údolí už v roce 1850. Zpočátku nebyla zdejším obyvatelům železnice nic platná, protože nejbližší stanice byly v Bubenči a Roztokách. Nejdříve se od 20. srpna 1867 muselo docházet na zastávku Podbaba, později (15. května 1879) byla zastávka zřízena také v Sedlci. Cesta k vlaku ale byla v obou případech dlouhá přes tři kilometry, při zpáteční cestě museli cestující počítat navíc s úmornou cestou do prudkého kopce po okresní silnici nebo místními stezkami.

O kvalitní dopravu se postaraly až autobusy. Její první přiblížení nastalo v roce 1927, kdy pražská Autodopravní společnost zavedla linku od dejvické sokolovny (tedy od dnešní stanice metra Hradčanská) přes Jenerálku a Horoměřice do Únětic. Z křižovatky okresní silnice, vzdálené skoro 2 km, museli Suchdolští docházet pochopitelně pěšky. Podobnou trasou jezdily od roku 1931 soukromé autobusy Marie Bezkočkové.

Od 10. srpna 1930 zavedly Elektrické podniky hl. m. Prahy novou autobusovou linku P od letenské vodárny přes Bubeneč a Podbabu do Sedlce k tamní čáře potravní daně na roztocké okresní silnici. Tím získali i v Suchdole nové a zajímavé spojení, i když zatím stále s dlouhou pěší docházkou na křižovatku pod železničním přejezdem (dnešní zastávka Roztocká). Téměř obratem začaly tímto směrem jezdit i autobusy několika soukromníků. V říjnu 1931 jsou například doloženy autobusové linky Podbaba – Suchdol V. Davidka (který ale jezdil bez koncese a po zákroku úřadů v roce 1932 s provozem přestal) a A. Hlavičkové (o které nejsou žádné bližší informace). Patně v téže době začal jezdit v téže trase také A. Šebestián, který měl ale povolení jen pro příležitostné objednané jízdy. Přesto až do roku 1932 jezdil víceméně pravidelně. Linka P Elektrických podniků byla v provozu do roku 1938.

Na počátku roku 1932, 5. března, začala jezdit nová autobusová linka EP od konečné tramvaje na Podbabské třídě přímo do Suchdola ke škole. V Suchdole pravděpodobně jezdila dnešní Budyňskou ulicí, protože novější cesta od akcízu ještě nebyla dokončena. Ještě v březnu 1932 bylo erko prodlouženo až na Letnou a sedlecká linka P byla zkrácena na Podbabskou třídu. Suchdolské autobusy jezdily ve špičkovém intervalu 10 minut. Zdánlivě úspěšný začátek. Avšak záhy se ukázalo, že suchdolské obecní silnice jsou jen obtížně sjízdné, a proto musela být linka R od srpna do listopadu 1932 zkrácena jen k potravní dani na Budovci. Už 5. února 1933 byla k potravní dani linka zkrácena opět. Tentokrát bylo ovšem důvodem omezení dopravy za hranice Prahy zavedení daně z jízdého. V březnu 1935 byla obnovena doprava až k suchdolské škole, ale už v roce 1937 byl koncový úsek opět na řadu měsíců bez provozu pro nesjízdnost ulice. Tentokrát autobusy končily u ulice Na Višňovce. Situace se ještě opakovala v létě roku 1939. V důsledku válečných omezení provozu byla linka později zkrácena nejdříve k potravní dani a nakonec do zastávky Rozcestí (Roztocká). Krátce po válce se začalo opět jezdit alespoň do suchdolského kopce. Až ke škole se městské autobusy vrátily až v roce 1951. Na konci téhož roku získala linka R nové, dodnes platné číselné označení – 107. Kolem roku 1953 byla na suchdolské konečné postavena smyčka, do té doby autobusy obracely couváním.

V roce 1958 se začalo v Suchdole jezdit na nové větvi „stosedmičky“ do zastávky Výhledy (v roce 1966 získala výhledská větev samostatné číselné označení 147). V té době význam autobusové dopravy v obci velmi vzrostl, protože se začalo učit na zdejší VŠZ. V dalších letech byla doprava do Suchdola velmi stabilní a beze změn, docházelo pouze ke kapacitnímu posilování obou linek, v roce 1972 pak k zavedení nočního spojení linkou 307 (nyní 502). Až 6. března 1976 byly trasy linek 107 a 147 v Suchdole reorganizovány. Linky byly převedeny protisměrně do ulice Internacionální, aby obě obsloužily VŠZ a linka 147 začala namísto „stosedmičky“ jezdit přes zastávku Budovec. Od 13. srpna 1978 byly obě denní linky prodlouženy z Podbavy ke stanici nové linky metra A Leninova (dnes Dejvická). V osmdesátých a devadesátých letech byla opakovaně a dlouhodobě přes území Suchdola odkloňována linka č. 160 (a školní 408) do Lysolej z důvodu opravy komunikací a jejich součástí. V devadesátých letech pak přibýlo do Suchdola po mnoha letech několik nových linek Pražské integrované dopravy. Dlouhodobá rekonstrukce ulice Podbabské komplikovala i provoz autobusové dopravy, její šířkové poměry se však provedenou úpravou nyní výrazně zlepšily.

Pro zajímavost ještě uvedme, že v 50. letech se připravovala stavba trolejbusové tratě Podbaba – Suchdol. Měla být dokončena v roce 1955, pak ale byla odložena až na léta 1961–1965 a nakonec z ní sešlo úplně.

